

Lees hier ervaringen van jongeren met Kamers met Kansen Brabant

F: *'Ik heb kamer met kansen gevonden via internet samen met mijn moeder. Nadat we allebei besloten hadden dat ik beter het huis uit kon gaan, omdat het niet meer werkte. Mijn moeder heeft toen contact gehad met Kamers met Kansen en kort daarna heb ik een gesprek met Elise gehad.*

Na het gesprek heb ik een kamer gekregen. (Ik heb ook tijd gehad om ervoor te sparen).

Mijn tijd bij Kamer met Kansen was fijn. Ik heb goeie begeleiding gekregen. Wat ook fijn is dat we konden whatsappen omdat dat toch wat makkelijker en persoonlijker is dan een e-mail. Wanneer er echt niet afgesproken kon worden hebben we gebeld, wat ik heel prettig vond want daardoor heb ik toch een gesprek gehad en tips/adviezen gekregen.

Je woont wel samen waar door het echt belangrijk is om goeie afspraken te maken. Reparatie kosten en dingen voor het huis gaan via Alwel en daar kan Kamers met Kansen zelf niet veel aan doen. Maar het kan geen kwaad om het met je begeleider te bespreken misschien kan zij/hij je er wel een handje bij helpen.'

S: *'Ik ben een jongen van 23 en ga na anderhalf jaar Kamers met Kansen nu naar een eigen woning verhuizen.*

Ik ben bij Kamers met Kansen terechtgekomen omdat mijn ouders de stap van thuis wonen naar helemaal zelfstandig wonen een beetje te groot vonden.

Ik heb een vorm van autisme en ze waren bang dat ik dat niet aankon. Het idee dat er bij Kamers met Kansen iemand op afstand op je let en ook regelmatig bij je langs komt vonden mijn ouders en ik wel een fijn idee. Na anderhalf jaar heb ik bewezen dat ik toe ben aan zelfstandig wonen en ik kijk uit naar deze volgende stap. Ik heb het bij Kamers met Kansen best goed gehad.'

Jimmy (24) kwam in 2012 bij Kamers met Kansen terecht. Nadat hij het traject doorlopen had, besloot hij iets terug te doen voor de organisatie en werd maatje voor andere jongeren in het huis.

“Toen ik nog thuis woonde, ging het niet goed. Mijn broer had een drugsverslaving en dat had enorme effecten op ons gezin. Voor mij betekende dat het op school niet goed wilde lukken, maar ook thuis had ik geen rust. Vaak kwam mijn broer midden in de nacht thuis en hield mij dan uit mijn slaap. Overdag was ik dan erg moe. Mij concentreren op school lukte slecht. De werkbegeleider die mij vanuit school hielp, wist wat er thuis speelde en opperde dat het misschien goed voor mij zou zijn om een eigen plek te hebben. Ze nodigde mij uit voor een gesprek bij Kamers met Kansen. Tijdens dat gesprek wist ik meteen dat het goed zat. Ik kreeg er zo’n goed gevoel bij en melde mij meteen aan.”

Ondersteuning

“Toen ik daar eenmaal woonde kreeg ik ondersteuning bij mijn schoolwerk, maar ook voor alle andere aspecten die om de hoek komen kijken als je op jezelf gaat wonen. Zo leerde ik op tijd om hulp vragen, bijvoorbeeld voor een reparatieverzoek, maar daarnaast kreeg ik hulp bij het boodschappen doen. Ik had geen gat in mijn hand, maar moest wel leren hoe ik gezond en slim inkopen deed.”

Volwassen

“Als ik op deze periode terugkijk, zie ik dat ik in die tijd volwassen ben geworden. Aan mijn begeleider had ik veel steun. Hij hielp me stap voor stap verder. Nu vind ik het helemaal niet moeilijk meer om onbekende mensen te bellen, maar dat was destijds wel anders. Nu durf ik nu veel sneller dingen aan te kaarten. Voorheen gebeurde het weleens dat de afwas al vijf dagen op het aanrecht stond. Leuk vond ik dat niet, maar ik durfde er niets van te zeggen. Nu zeg ik er gewoon wat van. Als je op jezelf woont, hoort schoonmaken er nou eenmaal bij.”

Maatje

“Ongeveer anderhalf jaar geleden was ik zelf klaar met het Kamers met Kansen project. Aangezien het mij zo goed heeft geholpen, wilde ik graag iets terugdoen. Ik ben daarom maatje geworden. Dit houdt in dat ik de jongeren die bij mij in huis wonen, kan helpen bij hun vragen. Het komt weleens voor dat ze iets moeten aanvragen, maar niet weten hoe dat moet. In plaats van eerst hun coach te benaderen, kunnen ze het eerst aan mij vragen. Als we samen eten, is het voor hen makkelijk om iets aan te kaarten waar ik ze misschien mee kan helpen. Ik weet natuurlijk precies hoe het was en daarom kan ik ze mijn eigen ervaringen vertellen.”

Karaktertrek

“In huis is het erg gezellig en we doen veel samen. Zo hebben we bijvoorbeeld samen kerst gevierd. We koken regelmatig samen of eten samen en iedereen ruimt daarna zijn eigen rommel weer op en je praat op een normale manier tegen elkaar. Met de één heb ik een betere band dan met de ander, maar dat is logisch. Sommige jongeren wonen er maar een paar maanden en zijn dan weer vertrokken, anderen blijven langer en worden haast vrienden van je. Ik help waar ik kan, maar dat doe ik ook voor vrienden. Ik zie mezelf dus niet als een extra begeleider. Dit zit gewoon in mijn karakter. Aangezien ik zelf het traject doorlopen heb, besef ik hoe belangrijk dit project is. De coach geeft je het juiste steuntje in de rug waardoor je grote stappen gaat zetten. Tegelijkertijd weet je dat je het allemaal zelf doet. Ik ben van mening dat dit project moet blijven bestaan. Juist omdat het je zo goed op weg kan helpen naar een stabiele toekomst.”